

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2550/2553

พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดไชยาโจทก์ นายจร เพื่ออภิมุขโจทก์ร่วม นายสุนิตย์ ธรรมรงค์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 68, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน จำเลยนอนในเปลที่ขนาในนาทุ่งเพื่อเฝ้าดูแลรักษาทรัพย์สินของตน เมื่อจำเลยเห็นรถยนต์แล่นผ่านเข้ามาใกล้ก็ใช้สปอตไลท์ส่องซึ่งจะทำให้ผู้ที่ผ่านมาทราบว่ามีผู้เฝ้าดูแลอยู่ในบริเวณนั้น อันเป็นการกระทำเพื่อรักษาทรัพย์สินของตน แต่โจทก์ร่วมกลับขับรถแล่นเข้ามาบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งมีใช้ถนนสาธารณะที่ใช้สัญจรทั่วไป แต่เป็นถนนทางเข้านาทุ่งในยามวิกาลเวลาประมาณ 3 นาฬิกา แล้วชนรถจักรยานยนต์ของจำเลยซึ่งจอดอยู่หน้านา ย่อมทำให้จำเลยตกใจกลัวและสำคัญผิดว่าเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงจากคนร้ายที่มุ่งเข้าทำร้ายตน การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงขึ้นฟ้าก่อนและยิงอีก 1 นัด ในระยะเวลาที่ใกล้ชิดต่อเนื่องกันขณะ ช. และโจทก์ร่วมกำลังเปิดประตูรถออกมา ย่อมทำให้จำเลยเข้าใจว่าผู้ที่อยู่ในรถมีอาวุธหากจำเลยเข้าเพียงเล็กน้อย จำเลยก็อาจได้รับอันตรายร้ายแรงได้ จึงเป็นการป้องกันตนให้พ้นจากภัยอันตรายที่จำเลยสำคัญผิดว่าจะเกิดขึ้นแก่ตนและเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง อีกทั้งหลังจากจำเลยยิงปืนนัดที่สองไปแล้ว จำเลยก็วิ่งหลบหนีไปในทันทีโดยมิได้ยิงหรือทำร้ายโจทก์ร่วมหรือ ช. ซ้ำอีก ทั้งที่มีโอกาสเนื่องจากโจทก์ร่วมถูกกระสุนปืนได้รับบาดเจ็บและลงมาจากรถแล้ว การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการกระทำพอสมควรแก่เหตุเพื่อให้ตนพ้นจากภัยอันตรายที่จำเลยสำคัญผิดว่าจะเกิดขึ้น อันเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายโดยสำคัญผิดตาม ป.อ. มาตรา 68 ประกอบมาตรา 62 วรรคแรก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 จำเลยให้การปฏิเสธ แต่เมื่อสืบพยานโจทก์ไปบ้างแล้ว จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพข้อหาใช้อาวุธปืน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายจร ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม อันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก 10 ปี ฐานมีอาวุธปืน จำคุก 1 ปี เฉพาะข้อหาใช้อาวุธปืน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุกฐานมีอาวุธปืน 6 เดือน รวมจำคุก 10 ปี 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า จำคุกจำเลยฐานมีอาวุธปืน 6 เดือน และปรับ 2,000 บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระ

คำปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เพียงว่า จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าตามฟ้องหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาอ้างว่า จำเลยใช้อาวุธปืนของกลางยิงโจทก์ร่วมกับพวก 2 นัด ทันทีโดยไม่มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าโจทก์ร่วมกับพวกจะทำร้ายจำเลย การกระทำความดังกล่าวจึงไม่เป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัย เห็นว่า จำเลยไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับโจทก์ร่วมกับพวกมาก่อน ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน จำเลยนอนในเปลที่ขนาบในนาุ้งเพื่อเฝ้าดูแลรักษาทรัพย์สินของตนและเมื่อจำเลยเห็นรถยนต์แล่นผ่านเข้ามาใกล้บริเวณนาุ้งของตนก็ใช้ไฟสปอตไลท์ส่องซึ่งจะทำให้ที่ผ่านเข้ามาทราบว่ามีผู้เฝ้าดูแลอยู่ในบริเวณนั้นอันเป็นการกระทำเพื่อรักษาทรัพย์สินของตนทางหนึ่ง แต่โจทก์ร่วมกลับขับรถมุ่งเข้ามาที่ขนาบแล้วชนรถจักรยานยนต์ของจำเลยซึ่งจอดอยู่หน้าขนาบ ซึ่งจากแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.3 ประกอบภาพถ่ายหมายเลข จ.4 ภาพที่ 2 เห็นได้ว่าจุดดังกล่าวอยู่ใกล้เปลที่จำเลยนอนมาก โดยนายชำนาญพยานโจทก์และโจทก์ร่วมเบิกความว่า ห่างกันประมาณ 2 เมตร ลำพังเพียงการมีรถแล่นเข้ามาบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งมีใช้ถนนสาธารณะที่ใช้ในการสัญจรทั่วไปแต่เป็นถนนทางเข้านาุ้งในยามวิกาล เวลาประมาณ 3 นาฬิกา ก็ย่อมจะทำให้จำเลยระแวงสงสัยว่าจะเป็นรถของคนร้ายแล้วแต่รถดังกล่าวยังแล่นเข้ามาชนรถจักรยานยนต์ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากตัวจำเลยอีก พฤติการณ์ของโจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้ขับรถดังกล่าวย่อมทำให้จำเลยตกใจกลัวและสำคัญผิดว่าเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงจากคนร้ายที่มุ่งเข้าทำร้ายตนแม้โจทก์ร่วมจะนำสืบอ้างว่ารถยนต์ของโจทก์ร่วมเสียหลักไถลไปชนรถจักรยานยนต์ของจำเลยเพราะพื้นถนนลื่น แต่ก็ยังเป็นข้อเท็จจริงที่จำเลยไม่อาจคาดเดาได้ในขณะนั้น ทั้งเป็นกรณีเหตุจวนตัว จำเลยไม่มีทางอื่นใดที่จะป้องกันให้พ้นจากภัยที่คาดว่าใกล้จะถึงเช่นนั้นนอกจากใช้อาวุธปืนที่เตรียมมายิงเพื่อหยุดยั้ง ส่วนที่จำเลยยิงปืน 2 นัด นั้น นายเรวัตพยานโจทก์และโจทก์ร่วมซึ่งอยู่ห่างจำเลยเพียง 3 ถึง 4 เมตร และเห็นเหตุการณ์มาตลอดตั้งแต่รถของโจทก์ร่วมแล่นตรงเข้ามาที่ขนาบของจำเลยเบิกความตอบคำถามค้านของทนายจำเลยว่าในการยิงปืนนัดแรก จำเลยยิงในลักษณะเล็งหลังการถขึ้นไป คล้ายๆ กับยิงปืนขึ้นฟ้าเจือสมคำเบิกความของจำเลยที่ว่า เมื่อเกิดเหตุรถยนต์ชนรถจักรยานยนต์และเสახนาุ้งของจำเลยแล้ว จำเลยจึงหยิบปืนและยิงขึ้นฟ้า ทั้งยังปรากฏว่าที่รถของโจทก์ร่วมมีกระสุนปืนเพียงรูเดียวคือที่กระสุนนัดแรก จึงเชื่อว่าหลังจากรถยนต์ของโจทก์ร่วมชนรถจักรยานยนต์ของจำเลย จำเลยยิงปืนนัดแรกขึ้นฟ้าดังที่จำเลยอ้างและในเวลาต่อเนื่องกันขณะนายชำนาญและโจทก์ร่วมกำลังจะเปิดประตูรถออกมา จำเลยจึงยิงปืนมาที่รถยนต์ของโจทก์ร่วมอีกนัดหนึ่ง กระสุนปืนทะลุกระจกหน้ารถถูกที่หน้าอกของโจทก์ร่วมเช่นนี้เห็นได้ว่า จำเลยใช้อาวุธปืนยิงขึ้นฟ้าก่อนเพื่อยับยั้งภัยอันตรายที่จะมาถึง แต่เมื่อผู้อยู่ในรถเปิดประตูรถออกมายอมทำให้เข้าใจว่าผู้ที่อยู่ในรถมีอาวุธ หากจำเลยเข้าไปเพียงเล็กน้อยจำเลยก็อาจได้รับอันตรายร้ายแรงได้ ดังนั้น การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงออกไปที่รถอีก 1 นัด ในระยะเวลาที่ใกล้ชิดต่อเนื่องกันจึงเป็นการป้องกันตนให้พ้นจากภัยอันตรายที่จำเลยสำคัญผิดว่าจะเกิดขึ้นแก่ตนและเป็นภัยอันตรายที่ใกล้ถึงทั้งหลังจากจำเลยยิงปืนนัดที่สองไปแล้ว จำเลยก็วิ่งหลบหนีไปแจ้งเหตุต่อนางอรุณี ในทันทีโดยมิได้ยิงหรือทำร้ายโจทก์ร่วมหรือนายชำนาญซ้ำอีก ทั้งที่มีโอกาสเนื่องจากโจทก์ร่วมถูกกระสุนปืนได้รับบาดเจ็บและลงมาจากรถแล้ว การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการกระทำพอสมควรแก่เหตุเพื่อให้ตนพ้นจากภัยอันตรายที่จำเลยสำคัญผิดว่าจะเกิดขึ้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายโดยสำคัญผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

68 ประกอบมาตรา 62 วรรคแรก จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานพยายามฆ่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัย
ฉันทานั้นต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

เมทินี ชโลธร · วีระวัฒน์ ปวรจารย์ · พิทยา ลัมสุวัฒน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2550/2553>